

Αισχύλος, Αγαμέμνων, 681-708

ΧΟΡΟΣ

Ποιος την Ελένη Ελένη την ονόμασε
δένοντας την αλήθεια με το όνομά της;
Το πεπρωμένο ποιος αόρατος το πρόβλεψε
και με τη γλώσσα σφράγισε τα βήματά της;

Να λιώσουν άντρες, να την ποθήσουν.
Ζώνονται τ' άρματα, να την πορθήσουν.

*Ελένη ο όλεθρος.
Στο έλεός της
οι άντρες όλοι.
Ελένη ο όλεθρος,
βουλιάζουν στόλοι.
Ελένη ο όλεθρος,
Ελένη η άλωση
για κάθε πόλη.*

Άφησε πίσω της τ' αραχνοῦφанта
παραπετάσματα της κλίνης της
και με την αύρα του πανίσχυρου Ζέφυρου ταξίδεψε.
Μυριάδες στο κατόπι της αρματωμένοι
τ' άφαντα ίχνη των κουπιών ακολουθώντας
φτάνουν αράζουν στου Σιμόεντα
τις ισκιωμένες όχθες.
Ο νους τους πόλεμος. Αίμα ο πόθος τους.

Κι έγινε αλήθεια τ' όνομά της όταν στην Τροία
την έφερε, γάμου χαρά και χάροντα μαζί,
η Θεία Οργή που απλήρωτη δε μένει,
να πληρωθεί στον πρόποντα καιρό τού Δία του Συνέστιου
η ατίμωση, του τραπεζιού που έστρωσε η φιλοξενία.
Στο σόι του γαμπρού έπεσε ο κλήρος
γιορτή να στήσουν βουερή,
να πιάσουνε τού γάμου τα τραγούδια,
τη νύφη τους τιμώντας.

Μετάφραση: Παντελής Μπουκάλας